

บรรณานุกรม

หนังสือ

กรมวิชาการ. 2546. การจัดสารการเรียนรู้กุ่มสารการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กระทรวงศึกษาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.

กรมสุขภาพจิต. 2544. สุขภาพจิตวัยเรียน คู่มือสำหรับครูแนะแนว กระทรวงสาธารณสุข.
กรุงเทพฯ. (ยังดำเนิน)

กวี สุวรรณกิจ และคณะ. 2542. : 44(1): 55–64. ปัญหาการเรียนของเด็กชั้นประถมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย.

กมลรัตน์ หล้าสุวงศ์. 2528. จิตวิทยาการศึกษา (ฉบับบังอุบัน). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ.
ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา.

ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน. 2547. “จิตวิทยาการอ่าน”. กรุงเทพฯ: สารอักษร จำกัด.

นิตยา อุทธิ. 2520. การทำและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ. เอกสารเผยแพร่ ความรู้ทางการสอน
ภาษาไทย. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.

บันฑร อ่อนคำ. 2538. กระบวนการทำงานกับองค์กรเกษตร. กรุงเทพฯ : สามเสนการพิมพ์.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. 2535. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. ภาควิชาศึกษาศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

เบญจพร ปัญญาวงศ์. 2543. คู่มือช่วยเหลือเด็กนักพร่องด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: แห่งจุฬาลงกรณ์.

ปานีโมกษ์ พรหมช่วง. 2546. โครงการสร้างเครือข่ายสุขภาพจิตในโรงเรียน. (รายงานการวิจัย)
โรงพยาบาลสวนสาธารณะ : กรมสุขภาพจิต.

ประชาติ วลัยเดชิร แลค่อน. 2546. กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา.
พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

พดุง อารยะวิญญุ. 2542. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: แวนเก้า.

_____. 2542. เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: P. A. Art & Printing Co., LTD.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ.

ถ้วน สาบຍศ และอังคณา สาบຍศ. 2536. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ:
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วินัดดา ปียะศิลป์ พนม เกตุมาณ. 2542. ตำราจิตเวชเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: บริษัท บีขอนค์ เอ็น
เทอร์ไพรซ์ จำกัด.

วินัดดา ปียะศิลป์ และสมจิตต์ ธิรน โนภพ. 2543. คู่มือคุณครูเพื่ode็กที่มีปัญหาการเรียน.
กรุงเทพฯ : พีซีจีพรินติ้งจำกัด.

ศันสนีย์ มัตตคุปต์. 2543. ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอดดิ. ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้.
กรุงเทพฯ: สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ.

ศรียา นิบมธรรม. 2540. ปัญหาผู้ช่วยทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : พรานนกการพิมพ์.

_____. 2546. การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

_____. 2547. LD ดี.เด่น.ด้อย. (เข้าใจและช่วยเหลือ). กรุงเทพฯ: แวนเก้า.

ศรีญา นิยมธรรม. 2546. คู่มือครูและผู้ปกครองสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้การเขียน.
กรุงเทพฯ: กรุ๊สภากาคพร้าว.

ศรีเรือน แก้วกังวลา. 2545. จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุจิริต เพียรชอน และสายใจ อินทรัตนพรย์. 2522. วิธีสอนภาษาไทยระดับนักเรียนตีกษา.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุรังค์ โควัตระกุล. 2548. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมกพ เรืองตระกุล. 2543. โรคทางจิตเวชในเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2538. คู่มือครุการดำเนินการสำรวจเด็กที่มีปัญหา
ทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: กรุ๊สภากาคพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541. การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: กรุ๊สภากาคพร้าว.

บรรณา นิลวิเชียร. นปป. การสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียน. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. เอกสารอัสดง.

อัมพร หัสศิริ และ แสงเคื่อน บอมอัญมณีวงศ์. 2542. การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างปัญญาและวุฒิ
ภาวะทางสังคมของเด็กที่มารับบริการศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กภาคเหนือ. (รายงาน
การวิจัย) เชียงใหม่: ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กภาคเหนือ.

อารี พันธ์มณี. 2534. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟเพรส จำกัด.

อุมาพร ตรังคสมบต. 2543. ปัญหาการเรียนและเทคนิคช่วยให้ลูกเรียนดี. กรุงเทพฯ: ชั้นต้าการพิมพ์.

อุมาพร ตรังคสมบัติ. 2544. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ:
คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. 2543. สรุปย่อรายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

รายงานการวิจัย

เจริญกิจพิทย์ เปี่ยมทองคำ. 2542. “การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์
กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนเพื่อพัฒนาการเรียนสะกดคำภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาคปรก” ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศศิศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

พารีดา สุบินวิก. 2547. “ผลของตัวแบบที่มีต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาไทยของนักเรียน
สองภาษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่างกัน”, วิทยานิพนธ์ศึกษา^{ศศิ}
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสังขละบุรี. (สำเนา)

นาสวินล รักบ้านเกิด. 2526. “การสอนโดยใช้แบบฝึกการเรียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3”. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ธรรมยา บุญนาเข็ม. 2546. “การศึกษาความสามารถทางการเรียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกด
คำ”. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

อัจฉรา นาคทรัพย์. 2546. “การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียน
ด้านการอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ” ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

อรทัย นุตรดิษฐ์. 2540. “การสร้างแบบฝึกการเรียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต”. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ วิ
ประสานมิตร.

อรพรรณ ภิญโญภาพ. 2529. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนสะกดคำยาก และทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเรื่องโปรแกรมคลองเตย” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Bishop and Adams C. 1990. A Prospective study of the Relationship between Specific Language Impairment, Phonological Disorder and Reading Retardation. **Journal of child Psychology and Psychiatry**, 37, 391-403.

Catts HW, Fey ME, Tomblin Jb and Zhang Xuyang. 2002. Alongitudinal of Reading Outcomes in Children with Language Impairment. **Journal of Speech, language and Hearing Research**, 45,1142 - 1157.

Petty, Green. 1963. “Language Workbooks and Practice Materials”, Development Language Skills In Elementary School. New York: Allyn and Bacon.

Snowling Mg, Gallagher A and Frith U. 2003. Family Risk of Dyslexia Is Continuous: Individual Differences in the Precursors Of Reading Skill. **Child Development**, 2, 358-373.

Wagner RK, Torgesen JK and Rashotte CA. 1994. The Development of Reading-relate Phonological Processing Abilities : New evidence of Bi-Directional Causality from a Latent Variable Longitudinal Study. **Developmental Psychology**, 30,73 – 87.